

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/172/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614205940
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1614205940.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Nadeždou Wallnerovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: v 1.rade: D., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX/XX, M., v 2.rade: V., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX/XX, M., v 3. rade: VO., nar. XX.XX.XXXX, N. D. o zaplatenie sumy 839,85 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Žalovaným v 1. rade, v 2. rade a v 3. rade sa voči žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.05.2014 domáhal voči žalovaným v 1.rade, v 2.rade a v 3. rade zaplatenia sumy 839,85 Eur spolu s úrokom z omeškania za obdobie od 02.07.2010 do 01.05.2011 vo výške 31,12 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 839,85 Eur od 02.05.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Žalovaná v 1. rade uzatvorila dňa 15.05.2001 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla Slovenská spotritešňa, a.s. žalovanej v 1. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania, splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností sú upravené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný v 2. rade a v 3. rade prevzali na seba ručiteľský záväzok. Navrhovateľ vyslovil názor, že ide o zmluvu o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, ide o tzv. absolútny obchod podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a preto právne vzťahy o úvere uzatvorené pred 01.01.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predtstvovala sumu 3.348,11 eur, ktorá pozostávala z istiny 2.898,40 eur, riadneho úroku 286,01 eur, úroku z omeškania vo výške 133,80 eur a ostatného príslušenstva vo výške 29,90 eur. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanje v 1. rade úver vo výške 4979,09 eur, ktorý mala splácať v mesačných splátkach vo výške 76,35 eur vždy k 1. dňu v mesiaci. Žalobca si uplatňuje v konaní splátky úveru splatné od 01.07.2010 do 01.05.2011 c v počte 11 a celkovej výške 839,85 eur. Navrhovateľ si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, ktorý bol uznesením č. k. 17Ro/423/2014-55 zo dňa 30.05.2016 zrušený.

3. Žalovaná v 1.rade a žalovaný v 2. rade sa k žalobe nevyjadrili. Žalovaný v 3. rade zaslal vyjadrenie, v ktorom iba uviedol, že nárok v celom rozsahu súd zrušil dňa 02.09.2014 pod. č.k. 17Ro/423/2014.

4. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. V prejednávanej veci súd podľa § 297 CSP vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 02.11.2017.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecné obchodné podmienky, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2011, pokus o zmier zo dňa 09.05.2014.

7. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná v 1. rade uzatvorila dňa 15.05.2001 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej v 1. rade úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,08 eur) s úrokovou sadzbou 12,05%, s lehotou splatnosti do 01.05.2011. Žalovaná v 1. rade sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach vo výške splátky 2.300,- Sk (76,35 eur) so splatnosťou splátky vždy do 1. dňa každého mesiaca, s tým, že splatnosť prvej splátky je do 01.07.2001 a poslednej do 01.05.2011. Pohľadávka žalovanej v 1. rade bola na základe predmetnej úverovej zmluvy zabezpečená ručiteľským záväzkom žalovaného v 2. rade a v 3. rade. Pohľadávka veriteľa voči žalovaným bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2011 na žalobcu. Oznámením zo dňa 27.12.2011 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovaným, že postúpila pohľadávku na spoločnosť žalobcu. Žalobca dňa 09.05.2014 zaslal žalovaným pokus o zmier, v ktorom ich vyzval na úhradu dlžnej istiny vo výške 4.379,61 eur.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 2 ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

1. Podľa § 23a ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

2. Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1.) podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2.) podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

3. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

4. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

5. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

6. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

7. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

8. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Z

10. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu, nakoľko odvodzuje svoje právo zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú na neho postúpil právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá je bankou. Predmetom konania je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Nakoľko je predmetom konania zároveň nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, súd je oprávnený preskúmať právne úkony z hľadiska ich platnosti ex offo, teda aj skúmať či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 o bankách.

11. V zmysle vyššie citovaného ust. § 92 ods. 8 ZoB môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi za splnenie určitých podmienok. Takouto podmienkou je, že klient je v omeškaní aspoň 90 dní a banka ho písomne vyzvala na splnenie si povinnosti uhradiť dlžnú istinu. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou na iný subjekt je nutné splnenie podmienky bezvýslednej výzvy na úhradu dlhu zo strany banky klientovi. Ak takáto výzva nebola pred postúpením pohľadávky učená, je potom postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom o bankách a pre rozpor so zákonom je v zmysle ust. § 39 občianskeho zákonníka takýto úkon neplatný. V danom spore nie je žalobcom preukázané, že došlo ku uskutočneniu takejto výzvy právnym predchodcom - Slovenskou sporiteľňou, a.s.. Predložená je iba zmluva o postúpení pohľadávky a výzva na úhradu dlhu adresovaná dlžníkovi, ktorú však koncipoval a posielal žalobca. Vzhľadom na vyššie uvedené, má súd za to, že nedošlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu a žalobca preto nie je subjektom, na ktorého prešli práva pôvodného veriteľa a nemôže si ich preto ani uplatňovať v konaní pred súdom. Chýba mu teda v spore aktívna vecná legitímácia. Súd poukazuje v tomto smere na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov ako napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/190/2015, sp. zn. 6Co/68/2017, sp. zn. 7Co/110/2016, alebo rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/196/2016, sp. zn. 25Co/223/2016, sp. zn. 23Co/211/2016.

12. Napriek tomu, že súd zamietol návrh z dôvodu, že nie je žalobca aktívne legitimovaný v spore, uvádza navyše, že daný nárok je aj premlčaný. Súd má v danej veci, i napriek tomu, že zmluva bola uzatvorená 15.05.2001, za to, že treba predmetný záväzkový vzťah posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú a aplikovať spotrebiteľské právo. Slovenský právny poriadok upravoval postavenie a ochranu spotrebiteľa najskôr v zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý bol účinný v období od 31.12.1992 do 30.06.2007. Vychádzajúc práve z tohto zákona, ktorý už bol účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, je nepochybné, že dlžník bol spotrebiteľom. V § 2 ods. 1 tohto zákona je definovaný spotrebiteľ ako fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu. Ust. §

23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v období od 01.1.2000 do 24.11.2004 zakotvilo tzv. typovú zmluvu, ktorou sa podľa citovaného zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia typová zmluva nesmie obsahovať a/ neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1.) podmienky, ktoré viažu predaj výrobku na poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2.) podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby s požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b/ podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná v 1. rade si zobrala úver ako fyzická osoba pre osobnú potrebu a išlo aj o typovú zmluvu.

13. S účinnosťou od 25.11.2004 (do 30.06.2007) citovaný zákon v § 23a definoval už spotrebiteľské zmluvy ako zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nadväzne dňa 01.07.2007 nadobudol účinnosť nový Zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z., ktorý v pôvodnom znení v § 3 ods. 3 zakotvil, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami spotrebiteľských zmlúv, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka alebo aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Toto znenie bolo účinné až do novelizácie zák. č. 397/2008 s účinnosťou od 01.11.2008. V ostatnom znení má § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. zakotvené, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmlúvach.

14. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. definoval spotrebiteľské zmluvy v ust. § 52 rozdielne v období od 01.04.2004 do 31.12.2007 a rozdielne v období od 01.01.2008. § 52 Občianskeho zákonníka v znení v období od 01.04.2004 do 31.12.2007 zakotvoval, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. S účinnosťou od 01.01.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu už definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom podľa ods. 3 cit. ust. je pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom podľa ods. 4 cit. ust. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle cit. § 23a zák. č. 634/1992 Zb., keďže ide o zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka a jej charakteristickým znakom je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch a je z nej zrejmé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Zmyslom zavedenia osobitnej úpravy spotrebiteľských zmlúv do právnej úpravy je zvýšená ochrana slabšieho účastníka záväzkových vzťahov, ktoré vznikajú pri poskytovaní služieb. Na to aby zmluva bola označená za „spotrebiteľskú“ musí byť splnená podmienka, že ide o zmluvu ktorá sa uzatvára za rovnakých zmluvných podmienok s väčším počtom spotrebiteľov, pričom tieto podmienky sú vopred pripravené dodávateľom a spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah; k zmluvným podmienkam dodávateľa môže spotrebiteľ pristúpiť alebo nie - spotrebiteľskou zmluvou je teda akákoľvek súkromnoprávna zmluva bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným osobitným zákonom. Zmluvný vzťah bol súčasne uzatvorený v čase, keď ešte nebola prijatá zákonná úprava spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku, avšak počas trvania vzťahu a v čase podania žaloby na súd, už bolo prijatých množstvo ustanovení zameraných na ochranu spotrebiteľa a ustanovení definujúcich spotrebiteľské zmluvy, ako je vyššie popísané. Určite i v danom prípade, keď k uplatneniu nároku dochádza už v čase platnosti týchto ustanovení, by sa mala zohľadniť ochrana spotrebiteľa a aplikovať tie predpisy, ktoré mu poskytujú ochranu a sú pre spotrebiteľa výhodnejšie.

16. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona, teda aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/52/2015 zo dňa 18.05.2016). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pred účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

17. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnemu vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

18. V danom prípade, splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá do 01.05.2011. Teda dňom 02.05.2011 začína plynúť premlčacia doba pri poslednej splátke. Premlčacia troj ročná doba tejto poslednej splátky uplynula dňom 02.05.2014. Žaloba bola podaná až dňa 29.05.2014, teda v čase, keď už je nárok premlčaný, v čase keď každá jednotlivá splátka je premlčaná. Za premlčané je nutné považovať aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

19. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V prejednávanej veci boli plne úspešní žalovaní a vzniklo im právo na náhradu trov konania. Keďže žalovaným trovy nevznikli, rozhodol súd tak, že im náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).